

17 Ιανουαρίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5240).

-
- Χρήση κυνηγετικού όπλου κατά την διάρκεια κλειστής περιόδου άνευ ειδικής αδειάς του Επάρχου, κατά παράβαση των Άρθρων 7 (1) (α) (α) (1) (6) (α) και 28 του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου 38 του 1974 — Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.
- 5 Φόνευση θηράματος κατά παράβαση των Άρθρων 28 (1) (2) και 35, 15 (1) (α) (2) 34 και 35, 14 (1) (δ) (2) 34 και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου 39 του 1974 — Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.
- 10 Κατοχή προσφάτως φονευθέντος θηράματος, κατά παράβαση των Άρθρων 29, 34 και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου 39 του 1974 — Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.
- 15 Ποινή — Πρόστιμο ΑΚ100 και στέρηση αδειάς κατοχής και χρήσης οποιουδήποτε πυροβόλου όπλου - για περίοδο τριών μηνών στην πρώτη κατηγορία και πρόστιμο ΑΚ20 σε κάθε μία από τις άλλες κατηγορίες — Προηγούμενη καταδίκη — Προσωπικές συνθήκες του εφεσίβλητου.
- 20 Ο Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155 Άρθρο 137 (1) (β) — Έφεση υπό του Γενικού Εισαγγελέα για αναθεώρηση της ποινής σαν υπέρμετρα ανεπαρκούς.
- 25 Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Το Εφετείο διέταξε απαγόρευση κατοχής ή χρήσης όπλου για περίοδο πέντε χρόνων και δήμευση του όπλου με το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα — Άρθρο 7 (6) του Νόμου— Επίσης αύξησε το πρόστιμο σε Α.Κ. 200.-.
- Μετά από έρευνα στο αυτοκίνητο του εφεσίβλητου ανευρέθησαν τρεις φρεσκοσκοτωμένοι λαγοί, μια πλαστική σακκούλα που

ήταν μέσα οι λαγοί, δύο προβολείς, δύο χαλκάδες και πέντε κενά φυσίγγια που είχαν πυροβοληθεί από το δίκαννο του εφεσίβλητου. Ο εφεσίβλητος βρέθηκε ένοχος με δική του παραδοχή και στις πέντε κατηγορίες που αφορούσαν αδικήματα κατά παράβαση των πιο πάνω Άρθρων του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου, του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου και του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Οι ποινές που του επιβλήθηκαν ήταν ΑΚ100.- πρόστιμο και στέρηση άδειας κατοχής και χρήσης οποιουδήποτε πυροβόλου όπλου για περίοδο τριών μηνών στην πρώτη κατηγορία και ΑΚ20.- πρόστιμο σε κάθε μιά από τις άλλες κατηγορίες.

Σε έφεση του Γενικού Εισαγγελέα για αναθεώρηση της ποινής το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η ποινή ήταν υπέρμετρα ανεπαρκής ενόψει των περιστατικών της υπόθεσης και της προηγούμενης καταδίκης του εφεσίβλητου που λόγω του ότι ήταν επεικής δεν τον απέτρεψε να διαπράξει παρόμοιο αδίκημα. Η αρμόζουσα ποινή θα ήταν η επιβολή της ποινής φυλάκισης που όμως δεν επιβλήθηκε λόγω της παρόδου αρκετού χρόνου από τη διάπραξη του αδικήματος και των προσωπικών συνθηκών του εφεσίβλητου. Όμως η επιβολή ποινής αποτρεπτικής φύσης ενδείκνυτο λόγω της σοβαρότητας του αδικήματος. Το πρόστιμο στην πρώτη κατηγορία αυξήθηκε σε ΑΚ200.- και επιπρόσθετα προς οποιαδήποτε άλλη ποινή, ο εφεσίβλητος διατάχθη να μη δικαιούται, να κατέχει ή χρησιμοποιεί οποιοδήποτε πυροβόλο όπλο για περίοδο πέντε χρόνων. Επίσης διατάχθη η δήμευση του όπλου του, με το οποίο διέπραξε το αδίκημα κάτω από το Άρθρο 7 (6) του Νόμου.

Οι ποινές στις άλλες κατηγορίες παρέμειναν χάριν απλοποίησης των ζητημάτων, χωρίς να σημαίνει τούτο ότι ήταν με οποιοδήποτε τρόπο ορθές.

Η έφεση επιτρέπεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Prakki v the Police (1985) 2 C.L.R. 142;

Demetriou v The Police (1966) 2 C.L.R. 99;

Archimides and Others v The Police (1966) 2 C.L.R. 79;

Antoniades and Others v The Police ,1964 C.L.R. 139.

Έφεση για ανεπάρκεια ποινής .

Έφεση από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας εναντίον της ποινής που επιβλήθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Ποινική Υπόθεση Αριθμός 28839/89) από τον Νικολάτο, Ε.Δ. στη κατηγορία χρήσης κυνηγετικού

5 όπλου κατά τη διάρκεια κλειστής περιόδου και στις κατηγορίες φόνευσης θηράματος σε κλειστή περίοδο, φόνευση θηράματος με τη χρήση προβολέα, φόνευση θηράματος με τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος και κατοχή προσφάτως φονευθέντος θηράματος κατά παράβαση των διατάξεων του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου, 1974 (Νόμος 38/74) και του Περί Προστασίας και Ανάπτυξης Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου, 1974 (Νόμος 39/74).

10 Α. Κουρσουμπά (Κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον εφεσεϊόντα

Α. Χάσικος για Χρ. Πουργουρίδη, για τον εφεσιβλήτο.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσιβλήτος βρέθηκε ένοχος με την ίδια του παραδοχή στις πέντε πιο κάτω κατηγορίες:-

15 "(1) Χρήση κυνηγετικού όπλου κατά τη διάρκεια κλειστής περιόδου, άνευ ειδικής αδείας του Επάρχου, κατά παράβαση των Άρθρων 7 (1) (α) (α) (i) (β) (α) και 28 του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου 38 του 1974. Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

20 (2) Φόνευση θηράματος κατά τη διάρκεια κλειστής περιόδου, κατά παράβαση των Άρθρων 28 (1) (2) και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου 39 του 1974. Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

25 (3) Φόνευση θηράματος με τη χρήση προβολέα, κατά παράβαση των Άρθρων 15 (1) (α) (2), 34 και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών Νόμου 39 του 1974. Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

30 (4) Φόνευση θηράματος με τη χρήση μηχανοκινήτου οχήματος, κατά παράβαση των Άρθρων 14 (1) (δ) (2), 34 και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύ-

Ξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών, Νόμου 39 του 1974. Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

- (5) Κατοχή προσφάτως φονευθέντος θηράματος, κατά παράβαση των Άρθρων 29, 34 και 35 του Περί Προστασίας και Αναπτύξεως Θηραμάτων και Αγρίων Πτηνών 39 του 1974. Άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154." 5

Του επιβλήθηκε δε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, στην πρώτη κατηγορία £100.- πρόστιμο και στέρηση άδειας κατοχής και χρήσης οποιουδήποτε πυροβόλου όπλου για περίοδο τριών μηνών και, στη δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη κατηγορία £20.- πρόστιμο στην κάθε μια. 10

Εναντίον των ποινών αυτών καταχώρισε ο Γενικός Εισαγγελέας έφεση κάτω από το Άρθρο 137 (1) (β) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, για το λόγο ότι "η ποινή που επιβλήθη σε κάθε μια από τις κατηγορίες είναι παντελώς ανεπαρκής γιατί δεν είναι επαρκής ούτε για την τιμωρία του εφεσίβλητου, ούτε για την αναμόρφωση του, ούτε για την αποτροπή παρόμοιων αδικημάτων από άλλους". 15 20

Προτού αναφερθούμε στα περιστατικά της υπόθεσης που συνιστούν τα αδικήματα που διέπραξε ο εφεσίβλητος θα πρέπει ν' αναφερθεί ότι αυτός εβαρύνετο και με προηγούμενη καταδίκη για παρόμοια αδικήματα, ότι δηλαδή στις 9 Μαρτίου, 1988, ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού καταδικάστηκε ότι φόνευσε θήραμα σε απαγορευμένη περιοχή και του επιβλήθηκε ποινή πρόστιμου £40.-, και στέρηση του δικαιώματος να κατέχει άδεια να μεταφέρει όπλο για δυο μήνες. 25 30

Τα γεγονότα, όπως εκτέθηκαν στο Δικαστήριο ήταν ότι στις 21 Μαΐου, 1989, και ώραν 9.00 μ.μ., οι δυο μάρτυρες κατηγορίας, ειδικοί θηροφύλακες, ευρίσκοντο σε ειδική περιπολία και αντιλήφθηκαν στην περιοχή Παλιόλανια 35

του χωριού Ύψωνα αυτοκίνητο το οποίο εκίνησε την υποψία τους. Στις 10.30 μ.μ. της ίδιας ημέρας αντιλήφθηκαν ύποπτο αυτοκίνητο να κινείται, καταδιώχθηκε και ανακόπηκε από αυτούς. Έγινε έρευνα και μέσα στο αυτοκίνητο το οποίο οδηγούσε ο εφesiβλητος ανευρέθηκαν 5 τρεις φρεσκοσκοτωμένοι λαγοί, μια πλαστική σακούλα που ήταν μέσα οι λαγοί, δυο προβολείς και δυο χαλκάδες. Σε περαιτέρω έρευνα ανευρέθηκαν πέντε κενά φυσιγγια τα 10 οποία, μετά από εξέταση, διαπιστώθηκε ότι πυροβολήθηκαν από το δίκαννο ΔΟΚΟ του εφesiβλητου με αριθμό εγγραφής GLL 624. Το όπλο αυτό παραδόθηκε από τον κατηγορούμενο αργότερα γιατί δεν ανευρέθηκε στην σηνή.

Προς μετριασμό της ποινής ο συνήγορος του αναφέρθηκε στα προσωπικά περιστατικά του κατηγορούμενου, 15 τις οικογενειακές του συνθήκες και την οικονομική του κατάσταση.

Σήμερα ενώπιον μας η ευπαιδευτη Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας επικαλέστηκε την υπόθεση *Prakki v. The Police* (1985) 2 C.L.R. 142 στις σελίδες 145-146 όπου αυτό 20 το Δικαστήριο είπε τα πιο κάτω:-

"Having referred to these cases, we are unable to agree that they justify reduction of the sentence imposed. If anything, they can only have a contrary effect, in the sense that it should have become more widely accepted 25 that the protection of the wild life of the island which is rapidly nearing extinction, has to be more effective, and that the Courts must impose such sentences that would really have a deterrent effect.

We find no merit in this appeal whatsoever. The 30 sentence imposed, viewed in the realities of today, is neither manifestly excessive, nor unreasonable, and leaves no room for this Court to interfere; in fact, there may be a time when Courts must seriously contemplate also, in appropriate cases, the imposition of even 35 sentences of imprisonment; but that is a matter to be considered in the circumstances of each case, taking

account, in particular, the prevalence of such offences, the extent of the wrong that is to be remedied, and other material considerations."

Με το πιο πάνω απόσπασμα τονίζεται η σοβαρότητα των αδικημάτων της φύσης αυτής και η ανάγκη επιβολής 5 αποτρεπτικών ποινών.

Από την άλλη μεριά ο ευπαιδευτος συνήγορος του εφεσίβλητου αναφέρθηκε στις υπόθεσεις *Savvas Demetriou v. The Police* (1966) 2 C.L.R. 99, *Archimides and 4 Others v. The Police* (1966) 2 C.L.R. 79 και *Antoniades and Others v. The Police*, 1964 C.L.R. 139. Αναμφισβήτητα οι υποθέσεις αυτές από μια απλή εξέταση τους διαφοροποιούνται από τα γεγονότα της έφεσης αυτής, οι δε χρηματικές ποινές που επιβάλλονται ασφαλώς δεν μπορεί να είναι ίδιες το 1990 μ' εκείνες του 1966 λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων και 15 την υποτίμηση του χρήματος.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι η ποινή είναι υπέρμετρα ανεπαρκής. Διότι, δε δόθηκε η πρόεπουσα βαρύτητα στα περιστατικά της υπόθεσης που συμπεριλαμβάνει και τρεις φρεσκοσκοτωμένους λαγούς σε κλειστή περίοδο, νύκτα, με 20 τη χρήση προβολέων και κυνηγετικού όπλου, όπως επίσης, και το γεγονός ότι ο εφεσίβλητος εβαρύνετο με ένα προηγούμενο στο οποίο φαίνεται επιβλήθηκε τόσο επιεικής ποινή που δεν είχε καμιά αποτρεπτική επίδραση πάνω σ' αυτόν. 25

Κρίνοντας ποια θα ήταν η αρμόζουσα ποινή σε αδικήματα της φύσης για τα οποία ο εφεσίβλητος βρέθηκε ένοχος, και με τα γεγονότα της υπόθεσης, η πρώτη μας προσέγγιση ήταν ότι θα μπορούσε να είχε επιβληθεί ποινή φυλάκισης. Δεν προτιθέμεθα όμως να το κάμουμε αυτό μια και έχει πα- 30 ρέλθει αρκετός χρόνος από της διάπραξης του εγκλήματος, και λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις προσωπικές συνθήκες του εφεσίβλητου. Η ποινή όμως που θα επιβάλουμε θα είναι αποτρεπτικής φύσης και ενδεικτική της σοβαρότητας της υπόθεσης. Δεν προτιθέμεθα όμως να επέμβουμε στις 35 ποινές που επιβλήθηκαν στη δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και

πέμπτη κατηγορία χάριν απλοποίησης των ζητημάτων, χωρίς να σημαίνει τούτο ότι οι ποινές που επιβλήθηκαν στις κατηγορίες αυτές είναι με οποιοδήποτε τρόπο ορθές.

- 5 Ως εκ τούτου αυξάνουμε το πρόστιμο στην πρώτη κατηγορία σε £200.- και τροποποιούμε τη διαταγή ώστε ο εφεσίβλητος, επιπρόσθετα προς οποιαδήποτε άλλη ποινή, μη δικαιούται να κατέχει ή χρησιμοποιεί οποιοδήποτε πυροβόλο όπλο για περίοδο πέντε χρόνων από σήμερα και
10 περιτλέον διατάσσουμε κάτω από το Άρθρο 7(6) του Νόμου τη δήμευση του όπλου ΔΟΚΟ υπ' αριθμό εγγραφής GLL624, με το οποίο διαπράχθηκε το αδίκημα.

Έφεση επιτρέπεται.